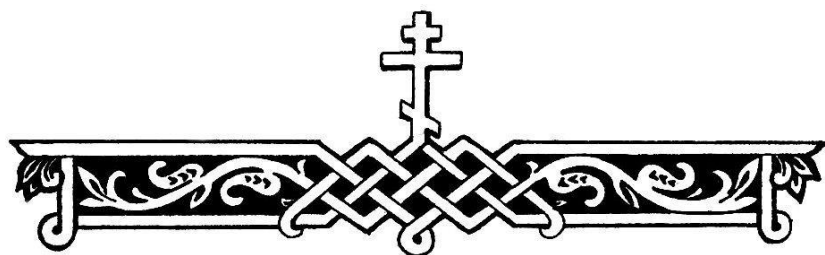

Δοξαστικόν Πεντηκοστῆς

Ἀθανασίου Καραμάνη

Δόξα καὶ νῦν. Ὁ ἕως ἡμεῶν Πα. 17

(*) (M) (N) (Π) (Δ)

Β α σι λε υε

ευ Δ σ ου ρα νι Βα σι λε

ευ ου ρα νι ε Πα ρα

κλη Πα ρα κλη τε

(Π) (M) (Π)

το Πνε ευ μν

(*) (M) (Δ)

Βα σι λε υε ευ γγ

(**) (Κ) (M)

Πα ρα κλη τε ο ο

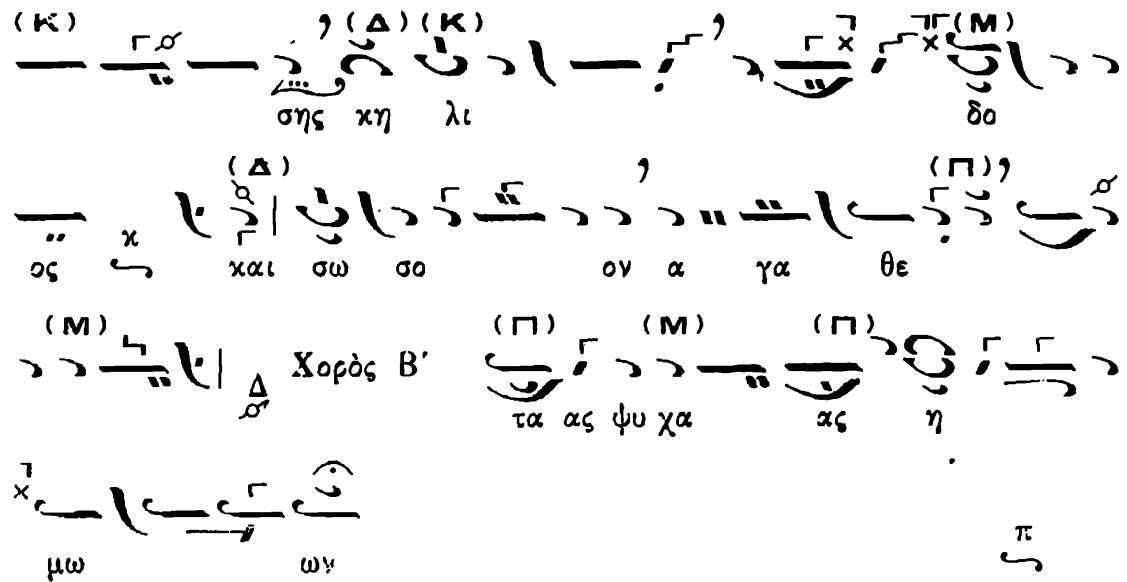

της α λη
θει π ο παν τα χου
πα ρω λω ων και τα
πα αν τα πλη
ρω ων κ ο θη σαυ ρο ος τω ων α
γα θω ων και ζω η ης χο
ρη γος π ελ θε και σκη νω σο
ον ε εν η μι εν και κα θα ρι
σο ον η μα ας η α πο πα

(*) (M) (K)
α πο πα ση ης κη
λι λι δος
(Δ)
και σω σο ον α γα θε

(M) (Γ) (Δ) (M) Δ
 Ο τέ κα τα θας τας γλωσσας συ νε χε ε
 (Γ) (Π) (M) (Π)
 δι ε με ρι ζεν ε θνη ο υ ψι στος οη το τε
 (M) (Γ) (Δ) (M) (Γ) Δ
 του πυ ρος τας γλωσσας δι ε νει μεν εις ε νο
 (Π) (M) (Π) (M)
 τη τα παντας ε κα λε σε οη και συμ φω νως
 (Γ) (Π) (Γ) X
 δο ξα ζο μεν το πα να γι ον Ηγε ευ μα
 α

